

Sjeme života u svemiru: futuristički pogled na Mars

Ozelenjavanje

I sama pomisao da bi planeta Mars mogla pružiti pogodne uslove za život ljudi, sada se mnogima čini kao puka fikcija koja može koristiti samo majstorima filmske industrije. Međutim, mnogima je malo poznato da se ovom mislju već odavno ozbiljno bave oni koji raspolažu brojnim informacijama o Marsu...

Realna mogućnost ili puka fikcija

Crvene planete

Sjeme života u svemiru: futuristički pogled na Mars

**Tekst: Brad Darrach
i Steve Petranek**

Prevela: Munevera Kramo

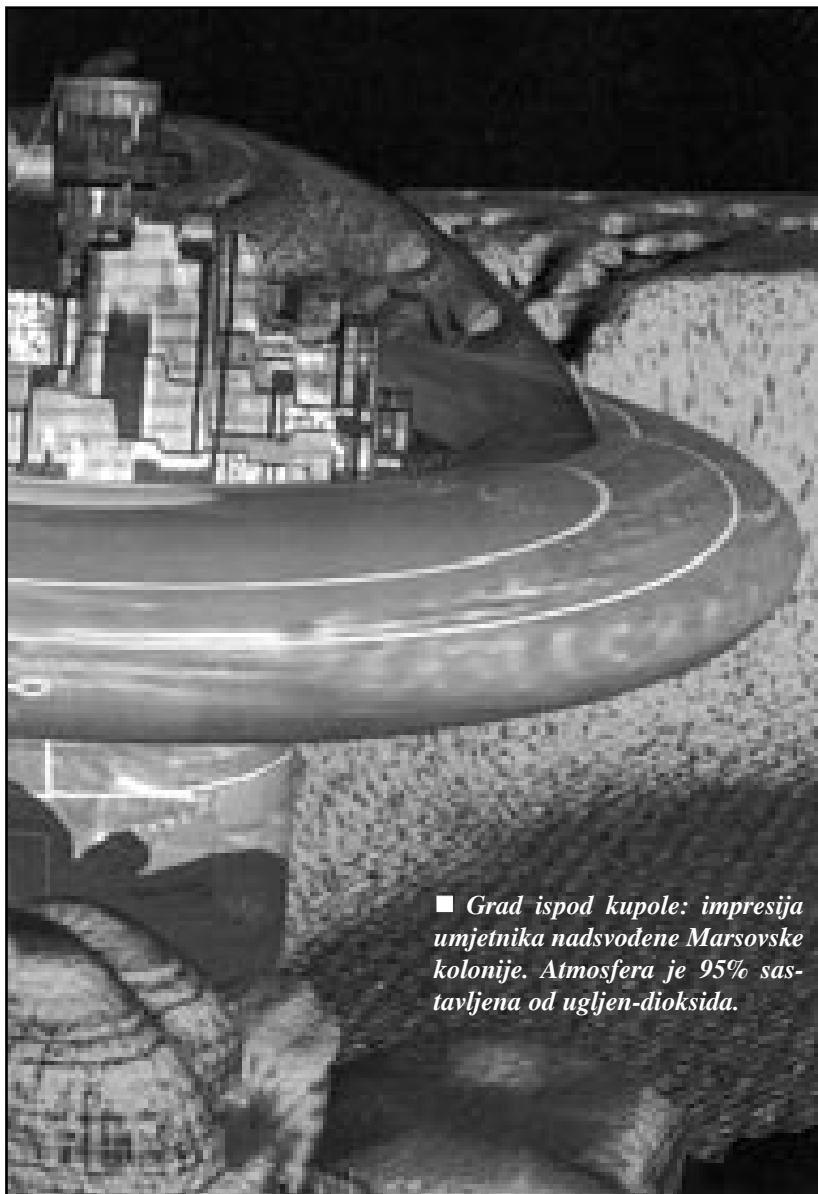
Mars, grčki bog rata bio je strahovito okrutan, surov, a veliki broj svemirskih misija bez ljudske posade potvrdio je da ni planeta koja nosi njegovo ime nije ništa manje surova. Površina (ili kora) Marsa je boje sasušene krvi, puna je vulkana zasječenih klancima, a u južnoj hemisferi prekrivena je meteoritima. Nad ovim prizorom struji plinoviti plašt koji je tako hladan da ugljen-dioksid pretvara u suhi led koji je tako rijedak da bi svako biće sa naše planete, nezaštićeno svemirskim odijelom, u ovakvim uslovima umrlo za par minuta.

Ipak, i pored ovakvih obeshrabrujućih vijesti o Marsu, NASA planira da na ovu planetu iskrca prve ljude prije 2020. godine, a njeni naučnici (čije se mišljenje veoma visoko cijeni u savremenim tokovima nauke) vjeruju da će se morati ispitati mogućnosti transformiranja Marsa u novi dom ljudske vrste. "Terraformation"- ozeļenјavanje crvene planete biće najambiciozniji inženjerijski projekat u ljudskoj historiji. Investicija će biti ogromna, ali će zato i korist biti ogromna...

"Mars je mrtvo tijelo", kaže NASA-in planetarni naučnik Christopher MC Kay... "Osposobiti ga za život na njemu bilo bi ravno čudu, ali postoji čvrst razlog da se u to vjeruje." Čak i najoduševljenije pristaše su zbunjene veličinom pothvata. Ali, postoji načelno slaganje o tome kako bi se kolonijalizacija mogla izvesti za manje od dva vijeka...

Pripreme za odlazak, slijetanje i privikavanje na uslove (2015.-2030. godine)

Nakon tromjesečnog leta sa Zemlje na Mars iz svemirske let-

■ *Grad ispod kupole: impresija umjetnika nadstvođene Marsovske kolonije. Atmosfera je 95% sastavljena od ugljen-dioksida.*

jelice specijalno napravljene za ovaj put, iskrcajavaju se prvi Zemljani u montažnu koloniju (ili habitat) izgrađenu tako da 12-14 astronauta tokom boravka (barem na period od godinu zemaljskih dana) mogu imati krov nad glavom. Oni bi sijali eksperimentalne žitarice, analizirali atmosferu, oluje prašine i solarnu radijaciju... Također, bušili bi i istaživali geološke jezgre i istraživali površinu Marsa u potrazi za znakovima prošlog i sadašnjeg života na njemu.

Van habitata astronauti bi, naravno, nosili svemirska odijela pod pritiskom i razgovarali

pomoću radija (atmosfera Marsa je previše rijetka da bi mogla prenositi ljudski glas). Vrijeme za šetnju na marsovskom ekvatoru, usred ljetnog dana bilo bi na temperaturi od 20 °C ispod crveno obojenog neba. Izgled okoliša, dokle pogled seže, podsjećao bi na zemaljsku pustinju (sitni pijesak i razbacano stijenje), s tom razlikom što bi pijesak bio ružičaste boje i crvenkasto-smeđ, jer, marsovsko tlo sadrži oko 13 % željeza, od kojeg je veći dio hrđa.

Svemirsko odijelo bi ih štitilo od sunčevih ultravioletnih zraka i atmosfere u kojoj se ne može

Realna mogućnost ili puka fikcija

disati jer u sebi sadrži 95 % ugljendioksida. Pošto je Marsova gravitacija jaka samo jednu trećinu Zemljine, primjera radi, osoba teška 50 kg težila bi oko 15 kg. Atletičar svjetske klase mogao bi pretrčati 100 metara za manje od 5 sec.

Za marsovsko tlo ustanovljeno je da je mnogo suhlje od bilo koje pustinje na Zemlji...toliko suho da bi kocka leda (stavljena na tlo) isparila prije nego što bi se mogla istopiti. Na osnovu podataka koji su do sada pristigli na naš planet, na Marsu nema jezera, rijeka ili oceana, pretpostavlja se da je sva voda ispod površine ili je u zamrznutom stanju na sjevernom i južnom polu.

Mars se oko svoje ose okrene svakih 24 sata i 37 minuta tako da dan traje otprilike kao i na Zemlji. Ljeto bi trajalo skoro duplo duže jer Marsu treba 687 dana da obiđe Sunce. Usporedbe radi, Mont Everest (koji se nalazi na visini od 29.000 stopa), u usporedbi sa marovskim vulkanom Olympus Mons izgledao bi kao brežuljak u podnožju planine. Sa svojih 90.000 stopa on je najviše poznato uzvišenje u cijelom solarnom sistemu, a to isto se odnosi i na Valles Marineris, niz gorskih prevoja koji se protežu u dužini od 3.100 milja.

Ekipa na Marsu u ovom periodu moraće se vraćati u bazu prije mraka iz jednostavnog razloga što se tokom noći (čak i ljeti), temperature na Marsu spuštaju čak i do -87 °C.

Zagrijavanje: 2030.-2080. godine

Veliki izazov u ovom periodu bilo bi zagrijavanje Marsa, prvo podižući temperaturu sa -60 na -40 °C. Grubo rečeno, ovo je isto toliko teško kao i otapanje Antarktike. Jedan od načina (za početak) jeste podizanje hemijskih fabrika, pogonjenih pomoću

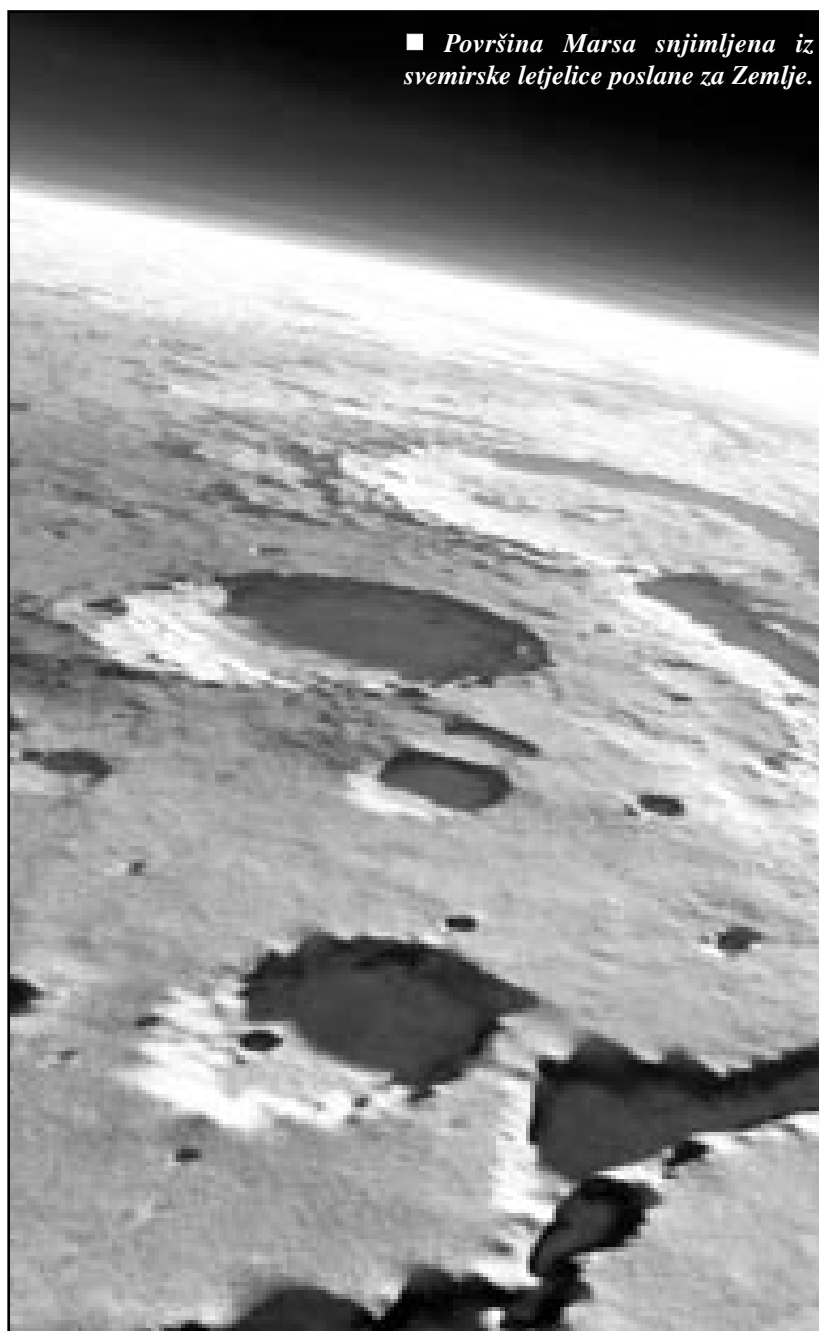
velikih nuklearnih reaktora, i ispumpavanje stakleničkih gasova koji bi planetu prekrili debelim "prekrivačem" čija bi prevashodna uloga bila zaštita od ispuštanja toplote.

Pošto bi temperatura porasla, atmosfera bi postala gušća, iako se pretpostavlja da vazduh na Marsu vjerovatno nikada neće postati dovoljno gust da bi njegovu površinu zaštitio od atmosferskih ultraljubičastih zraka. Za

taj posao na Zemlji je zadužen ozon, ali ozon je jedan oblik kisika, a na Marsu sada jedva da uopće ima kisika... Zato bi bilo neophodno da se tamo proizvede njegova zamjena te ispusti u atmosferu, kako bi se postepeno stvorio planetarni "suncobran".

Najveći broj tih prvih nasljenika Marsa u ovom periodu biće naučnici, inženjeri, agronomi, ljekari i iskusni mehaničari - možda na stotine njih. Njihov

■ Površina Marsa snimljena iz svemirske letjelice poslana za Zemlje.

Sjeme života u svemiru: futuristički pogled na Mars

život biće težak. Osim povremenog tumananja u svemirskim odijelima pod pritiskom, oni će jesti, raditi, zabavljati se i zajedno spavati u biosferi u vazдушnim kupolama.

Prostor za disanje: 2080.-2115. godine

Kada se Mars ugrije do prosječne temperature od $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$, ugljen dioksid, dušik i voda će probiti iz Marsove kore. Atmosfera će se nastaviti zgušnjavati a nadošli bijeli oblaci će se gomilati (nebo će se polagano promijeniti od ružičastog u plavo). Kada prosječna temperatura dostigne $-9\text{ }^{\circ}\text{C}$, vegetacija tundri moći će preživjeti u toplijim područjima.

Zahvaljujući novom doseljavanju i porastu rađanja, ljudska populacija na Marsu će dostići 50 hiljada stanovnika. Na kraju će ljudi umjesto svemirskih odijela nositi specijalne maske za lice (pričvršćene za male rezervoare sa kisikom) projektirane tako da se gasovi koje su pluća ispustila, mogu ponovo iskoristiti.

Ovi uređaji imaće pojačala za glasove (umjesto radija), pomoću kojih bi se uspostavljale međusobne komunikacije. Naime, sada je atmosfera postala dovoljno gusta da se zvučni valovi mogu prenositi. Ali, glasovi su dublji nego što su na Zemlji, jer moraju proći kroz više ugljendioksida, medija teških molekula koji snižava frekvenciju glasa.

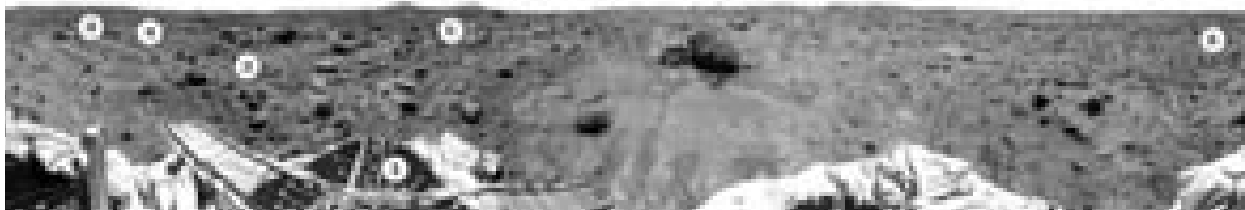
Bujanje života: 2115.-2150. godine

Promjene će postati drastične kada temperatura na Marsu naraste i kad (u prosjeku) dostigne tačku zaleđivanja. Uskoro, vazduh će postati dva puta teži nego na Zemlji (što ne predstavlja nikakav problem, s obzirom da ljudi mogu ugodno funkcionirati na 2 atmosfere pritiska).

Kako se uslovi za život budu poboljšavali počće nicati zatvoreni biosferni gradovi. Seoska poljoprivredna industrija i servisni poslovi će se multiplicirati. Također, i hermetički zatvoreni kamioni i osobni automobili. U ovoj fazi razvoja života na Marsu, vjerovatno bi bili stvoreni

uslovi za uspostavljanje saobraćajne špice. Crvena planeta bi do tada trebala biti uveliko nezavisna sa stalno rastućim brojem doseljenika željnih avantura na "obećanoj planeti". U to vrijeme nezadrživo će nicati novi i novi "boom" gradovi. Mars će biti prebogat, poput američkog Divljeg Zapada 1870.-ih godina.

Koristeći prednosti mnogobrojnih sirovina, od stare ledine na Marsu investitori bi mogli napraviti produkcionu platformu za moderne kompjuterske čipove, a sa svojom slabijom gravitacijom Crveni planet bi mogao postati i podloga za lansiranje svemirskih ekspedicija, "stepenica" prema zvijezdama svemirskih bespuća.

■ U julu 1997. godine NASA-ina svemirska letjelica Pathfinder spustila se na Mars u područje Ares Vallis i počela je na Zemlju slati najjasnije slike Marsove okoline.

Od početka "osvajanja" Marsa, prvi put će se Zemljina investicija početi vraćati. Kako se i dalje Mars bude razvijao i ozelenjavao, on će vratiti ogromno bogatstvo našoj "domaćoj" Plavoj planeti. U ovom periodu moglo bi se desiti da Mars bude najbogatija kolonija u ljudskoj historiji-drugulj u Zemljinoj kruni!

"Marsovci" će snivati velike snove, i ostvariće ih... Doći će vrijeme kada će oni nametnuti svoju kulturu i način života Zemljanima. Moguće je da će djeca na Zemlji igrati na marsovsku muziku itd.

Konačna granica

Pošto na Marsu neće biti biljaka, drveća i bakterija koje troše ugljendioksid i oslobađaju kisik, neće se moći osigurati atmosfera povoljna za disanje. Međutim, mikroorganizmi bi mogli stvoriti zemljište na kojem bi rasle biljke tako da bi kisik redovito mogao biti oslobođen iz ugljendioksida u Marsovu atmosferu. Naime, milioni tona kisika tamo su zarobljeni u ugljenim stijenkama i deponovanim naslagama željeznog oksida.

Pomoću ogromnih svemirskih ogledala i visokih peći na Marsovoj površini, barem teoretski je moguće da se željezni oksid iskopa, zagrije i razdvoji na željezo i kisik. Ovim postupkom godišnje bi se mogle osloboditi na tone kisika, pri čemu bi se vjerovatno jedan dio izgubio u prostoru iznad Marsa, ali bi veće količine zadržala gravitacija.

Pojavile bi se močvare, jezera, rijeke, rječice i mali okeani a drveće (otporno na hladnoću) uspijevalo bi na tankom sloju organske zemlje. Kada prosječna temperatura na Marsu dostigne oko 4 °C, (još uvijek je hladnije nego na Zemlji gdje je prosječna temperatura nešto ispod 15,5 °C), većina polarnog leda i dugovječnog zaleđenog sloja

ispod Marsove površine bi se istopila.

Okruženo gustom atmosferom čitave šume će biti posađene, pšenica će uspijevati na područjima gdje su nekada bile samo pustinje i suha Crvena planeta vremenom će postati vlažna zelena površina koja pruža idealne uslove za život u kojima će, zahvaljujući dugom marsovskom ljetu, seljaci ubirati i po nekoliko žetvi.

Kada bude sasvim pogodan za život ljudi, Mars će postati "igralište" solarnog sistema. Atletski građeni "marsovci" imaće idelane uslove za bavljenje brojnim sportovima koji su na Zemlji "začeti". Planinari će se penjati na najviše planinske vrhove za koje se zna, ogromna prostranstva za golf terene pružat će idelane uslove za igru, sportskim let-

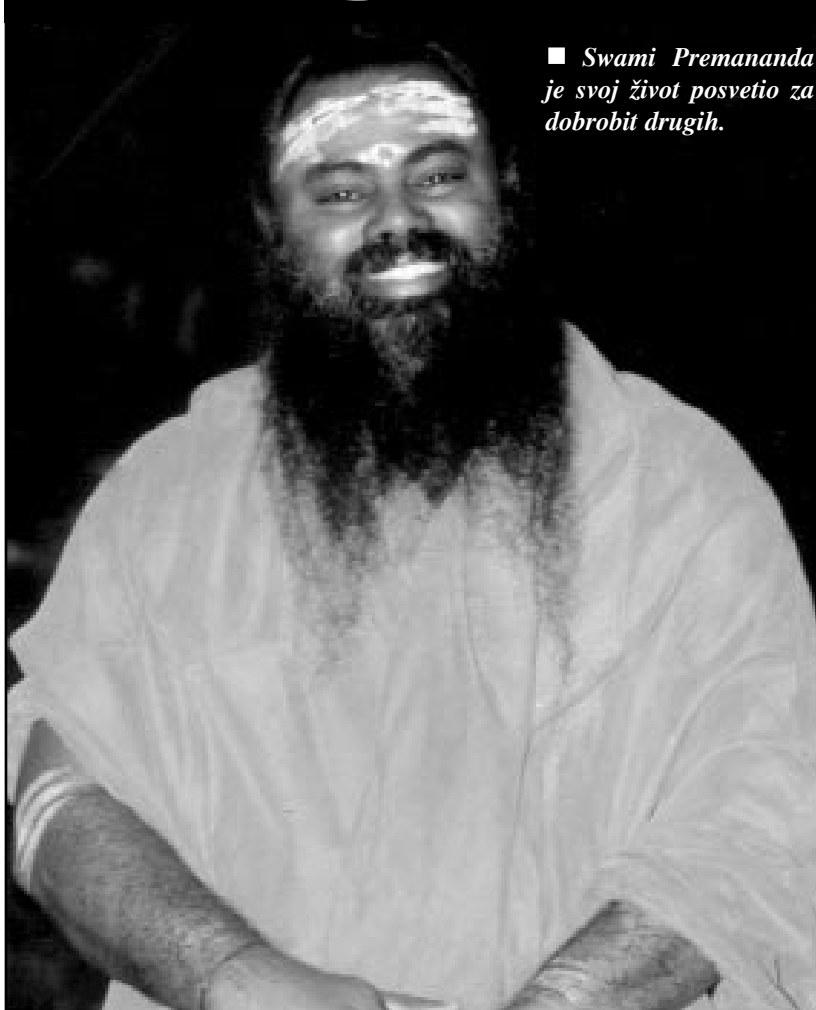
jelicama će se osvajati nova prostranstva itd.

Nova vizija, novi izazov

Danas, mi kao djeca stojimo na ivici oceanskog svemirskog prostora sanjajući o stvarima koje treba da se dese- kao što to može biti stvaranje uslova za život Zemljana na Marsu.

Ali, pretpostavimo da se tako nešto može desiti. Treba li raditi na tome da se uistinu i ostvari? "Čovječanstvu je potrebna nova vizija, novi izazov... To bi mogao biti Mars", kaže Robert Haynes, biofizičar sa York Univerziteta iz Ontarija u Kanadi. Kada dođe vrijeme da se postepeno brišu međudržavne granice, jedini istinski izazov čovječanstvu biće osnivanje prve interplanetarne civilizacije.*

Rađanje Lingama

■ Swami Premananda je svoj život posvetio za dobrobit drugih.

Prema svjedočenju Veda (indijskih svetih spisa), kaže se da se svakih sedam do osam hiljada godina na Zemlju "silazi" Avatar (utjelovljenje božanske svijesti, inkarnacija Boga na Zemlji) koji blagosilja svijet rađanjem Lingama (ili Linge)- simbola stvaranja. Jedan od takvih svetih ljudi je i Swami Premananda. Swami je religiozna

titula u Hindu tradiciji, što znači da je on gospodar samog sebe. "Prema" je čista božanska Ljubav (ljubav za sva bića), a "ananda" je u prevodu- blaženstvo, duhovna ekstaza, najveća sreća ili (po bosanski) sevdah znan čovjeku. Swami Premananda živi ono što njegovo ime znači. On je svoj život posvetio za dobrobit drugih...

Interesantno je to, kad počnu puhati vjetrovi sudbine i krenu sa transformacijom vašeg cjelokupnog bića, onda povratka nema... Već sa prvim spiritualnim iskustvom i prvim osjećajem podizanja kundalinija (božanske, životne energije čovjeka koja leži uspavana u dnu kralježnice) javila se glad za spoznajom Sebe, tj. spoznajom Boga u sebi. Sve je to dovelo do priče o iskustvu koje želim da podijelim sa vama, čitaocima "N. Arke".

Piše:

Fuad- Poobalan Belko

Šta je Lingam?

Lingam je simbol Boga, matematički savršene "figure" u obliku elipsoida. Lingam nema lica ni naličja, ni početka ni kraja, te time predstavlja jedan od najadekvatnijih simbola za obožavanje Onog što je bez forme i što je vječno. To je oblik u koji se stapaju svi oblici (sama riječ Lingam dolazi od sankrtskog korijena "li", što znači stopiti). Prava srž ljudskog srca je Lingam, isključivi snabdjevač blaženstva, moći i prosvjetljenja. To je, dakle, osnovni oblik koji simbolizira prvu pojavu Volje božanskog. Kaže se da sve stvari nastaju iz Linge i ponovo se njoj vraćaju.

Ono što je široj javnosti u BiH

potpuna nepoznanica jeste manifestacija, rađanje ovog Lingama iz utrobe nekoliko svetih ljudi koji trenutno žive na tlu Indije, a jedan od njih je Swami Premananda. To se dešava u vrijeme blagoslovljene Shivine noći- za Mahashivaratri, veliki blagdan mladog Mjeseca kada Shiva uzima oblik simbola bezobličnog božanskog Lingama- za dobrobit istinskih duhovnih tragalaca.

Posljednju četvrtinu stoljeća Lingami su se rađali- kao granit, kristali, vibhuti (sveti prah) i kao različite vrste poludragog kamena. Svaki od njih je jedinstven i posjeduje određeni kvalitet i neograničen energetski potencijal koji se prezentira čovječanstvu.

Kako Lingam dolazi na svijet?

Kako nastaje, ili bolje reći- kako se rađa Lingam? On se najprije manifestuje u prvom energetskom centru i kreće se prema gore: protiv sile zemljine teže. Materijalizacija počinje već u četvrtom energetskom centru- srčanoj čakri i polako nastavlja svoj put da bi konačno došao na svijet za vrijeme Shivine noći- Mahashivaratri (četnaesti dan tamne polovice Mjeseca, kada je Mjesec cio, ali je nevidljiv ili je tek sitan djelić vidljiv ljudskom oku). Sveti spisi kažu, ako se samo ova noć (jedna u godini) probdije u molitvi i prisutnosti Gospoda, um (čiji je simbol Mjesec) može se u potpunosti svladati i čovjek može dostići oslobođenje od kruga ponovnog rađanja.

Za vrijeme ove "specijalne noći" Lingami se manifestuju (dolaze u materijalni svijet) kroz Swamijeva usta. Nakon nekog vremena on ispuhuje sveti prah-vibhuti koji mu, također, izlazi i iz pora njegove kože. Oboje, i Lingam i vibhuti, imaju nev-

■ Tokom religijskih obreda hindusi štiju različite oblike Lingama koji uvijek simbolizira Boga i stvaranje.

jerovatna svojstva i mogu poslužiti za liječenje i purifikaciju.

Nakon dolaska na svijet Lingam je još uvijek mekan i treperi od energije, iako ima nama već poznatu strukturu kao što su zlato ili agat, da bi nakon samo nekog vremena otvrdnuo i uzeo formu nama već poznatu u prirodi.

Kaže se da oni koji su rođeni pod sretnom zvijezdom i dobiju mogućnost da vide ovu manifestaciju (rađanje Lingama), biće im otvorena vrata ka potpunom uništavanju ciklusa karme (ponovnom rođenju), te da se više neće ponovo rađati već će se stopiti sa Bogom. Sva dobra djela, vremenom sakupljena kroz dobročinstva, duhovnu praksu (molitvu, meditaciju, joga-vježbe, post itd.); nisu ništa u poređenju sa svjedočenjem Lingobahve

(manifestacija Lingama).

Susret s Učiteljem

Sve ovo vidio sam vlastitim očima dok sam putovao Indijom upoznajući samog sebe i kulturu drugog kontinenta. Nakon različitih čuda i stvari za koje mislimo da su nemoguće, Lingobahva je jedan koji me energetski i transformacijski najviše "protresao", izmičući mi tlo pod nogama. Postao sam neko drugi, ili bolje rečeno taj drugi je nestao, ostavljajući nekog ko sam oduvijek bio ja. Čudan je to osjećaj kada odraz u ogledalu ostaje isti, ali se ti više ne prepoznaješ. Bila su mi potrebna tri dana da samo podnesem "energetsku rekonstrukciju" mog sistema, toliki je bio intenzitet energetskog impulsa koji se emitovao u tom momentu.

Šta ukazuje na početak Novog doba?

■ Ovi fotosi prikazuju rađanje zlatnog Lingama- Hiranyagarbhe iz utrobe Sri Sathya Sai Babe (1999. godine) u ašramu na jugu Indije. Ovaj sveti čin se svake godine pred brojnim sljedbenicima ponavlja uoči blagdana Mahashivaratri, kada se slavi Gospodin Shiva..

Ljubav i neograničeno strpljenje ovog Avatara čine ga neodoljivim za moje srce. Sve se bazira na jednostavnosti i vjerovanju u jednog Boga sa iskonskim načelima: ljubav, istina, mudrost, predanost Bogu i čistoća na svim nivoima. Za sebe ne mogu reći da sam postao sljedbenik, jer ja slijedim samo sebe i svoje srce. Ali, s pravom mogu reći da je Swami Premananda jedan od mojih iskrenih učitelja od kojih sam mnogo naučio, i još uvijek učim...

Neposredno pred odlazak iz Indije, od njega sam na poklon dobio jedan od materijaliziranih Lingama, kako bi se ljudi sa naših prostora upoznali sa ovim istinskim transformacijskim čudom koji predstavlja blagoslov na individualnom spiritualnom putu.

Prisutnost Lingama na ovim našim prostorima simbolizira otvaranje Sarajeva i Bosne i Hercegovine prema svjetskim procesima, ujedinjenju čovječa-

nstva i simbolični ulazak u razdoblje Vodenjaka koje karakteriše veliki skok u ljudskoj svijesti (iskorak ka boljem, humanijem životu čija je tendencija da se ne osvrćemo na prošlost, nego da se okrenemo ka prosperitetu i budućnosti).

Šta sa Lingom započinje?

Iz ovog što ja vidim, Lingam nije "došao" na ove prostore Svete zemlje tek tako, bez razloga, bez vlastite poruke i "svete misije". Njegova je uloga da promijeni kolektivnu svijest, i to počevši od Sarajeva... Iako je dosta toga prekriveno velom iluzija, tokom odlaska u Međugorje postalo mi je kristalno jasno prema čemu svijet stremi i čemu sve vodi... Prema MIRU! Postojanom, neuništivom miru koji dolazi iz duboke unutarnje tišine i ljudske (individualne) potrebe za transformacijom što će sigurno i nezaustavljivo, poput neke "epidemije", obuhvatiti (obgrliti) ne samo naše prostore već i cijeli svijet.

Sa duhovnom preobrazbom i pokušajem rezumijevanja svega onog što se za posljednju deceniju desilo meni i svima vama, nametnula se spoznaja o sljedećem: "Stvari koje smo već učinili (i sebi i drugima) više ne možemo promijeniti... Također, neizvjesno je i ono što nam donosi sutra. Jedino na što možemo utjecati i što možemo promijeniti je SADA!"

Ako promijenimo sebe (naš pogled na sebe), transformišući se "od onog što mislimo da jesmo, u ono što stvarno jesmo", a to je Atman, Brahman, Bog; promijenit ćemo cijeli svijet. Sve dok nemamo iskustvo Jednote, spoznaju da smo svi međusobno povezani jednom istom "matricom" svijesti, te da uistinu ono što činimo drugima činimo sami sebi; dotle će svijet biti u ovakvom jadnom stanju u kakvom trenutno jeste.

Međutim, u svemu postoji i jedna svijetla tačka koja ne dozvoljava da sve krene ka samouništenju... Majka Zemlja! Njen rast i evolucija je iznad

svega što mi mislimo i radimo, u neznanju pomenute Istine koju svako za sebe treba da realizuje. Naime, naša zajednička Majka "odlučila je" da ide dalje, podižući svijest svih bića koja žive na njoj. Treba li napominjati ko je (i šta je) uzročnik svih potresa, kataklizmi i poremećaja u klimi... Zemlja nas upozorava da su stvari daleko otišle i da je čovjek opasno narušio ravnotežu na Planeti. A sve se može promijeniti samo preobražajem i rastom ljudske svijesti...

Drugačiji pogled na svijet

Lingam, ili kako ga još nazivaju "Ključ svijesti", u sebi krije neograničen potencijal otvarajući sva moguća vrata, vodeći nas ka vlastitom domu, tamo odakle dolazimo i čemu se ponovo vraćamo. Kada čovjek u sebi počne razotkrivati veo ove vrhovne Istine, onda počne drugim očima gledati na svijet - sve je besprijekorno, savršeno-fasciniran je vještinom Kreatora i spoznajom da je i sam čovjek dio tog beskonačnog kozmičkog Plana. Tada, negdje duboko u sebi, dolazimo do duhovne realizacije da je sve (ali apsolutno sve) oko nas u nekom balansu, bez obzira na to kako pojedinci ili čovječanstvo doživljavalo ovaj svijet. Ostaje da se samo zaključiti: kada pogledamo božanskim očima na svijet sve je u harmoniji, jer, i raj i pakao postoje samo u ljudskim umovima koji još nisu razvijeni ni dorasli za ono što nam je Majka Zemlja kadra pružiti.

P.S. Mogućnost da ljudi vide i budu blagoslovljeni Lingamom, tj. manifestacijom Boga u fizičkoj formi, biće pružena svima (nakon bienergetskog seminara koji je planiran krajem jula). Za sve dodatne informacije nazovite: 033/457-937 ili 061/314-535. *

Prvi put u BiH: Predviđanje budućnosti-nazovite s povjerenjem...

Budite korak ispred vremena, saznajte šta vam donosi sutra!

VIDOVITA DŽEMILA I SARADNICI:

*Prof. Marin Cvijović, Cica i Sandi Tafro,
Bubi, Behara, Alma, Stella, Džemila,
Ema, Zorica, Ana, Zehra.*

*- Vrhunski stručnjaci i profesionalci
KROZ ASTROLOŠKE SAVJETE, TUMAČENJE
SNOVA, OTVARANJE SUDBINSKIH KARATA,
UZ POMOĆ GRAHA I NUMEROLOGIJE
otkrit će vam tajne u ljubavi, poslu, zdravlju,
put finansijama itd.*

*- Riješite se emotivnih kriza, svih vrsta ovisnosti,
negativne energije, crne magije (sihira)
KROZ SLANJE POZITIVNE ENERGIJE
NA DALJINU, REIKI, MEDITACIJU,
RADIESTEZIJU (razotkrivanje štetnih zračenja
u vašem domu i na radnom mjestu).*

*- Saznajte koji je VAŠ SRETAN BROJ i koji je
VAŠ KRISTAL za zdravlje, ljubav, biznis itd.*

**24 SATA SAMO ZA VAS na raspolaganju vam
stoje sljedeći brojevi telefona:**

**092 28 02 05; 092 28 02 06; 092 28 02 07;
092 28 02 07; 094 28 02 05; 094 28 02 06;
094 28 02 07; 094 28 02 08; 094 28 02 09.**

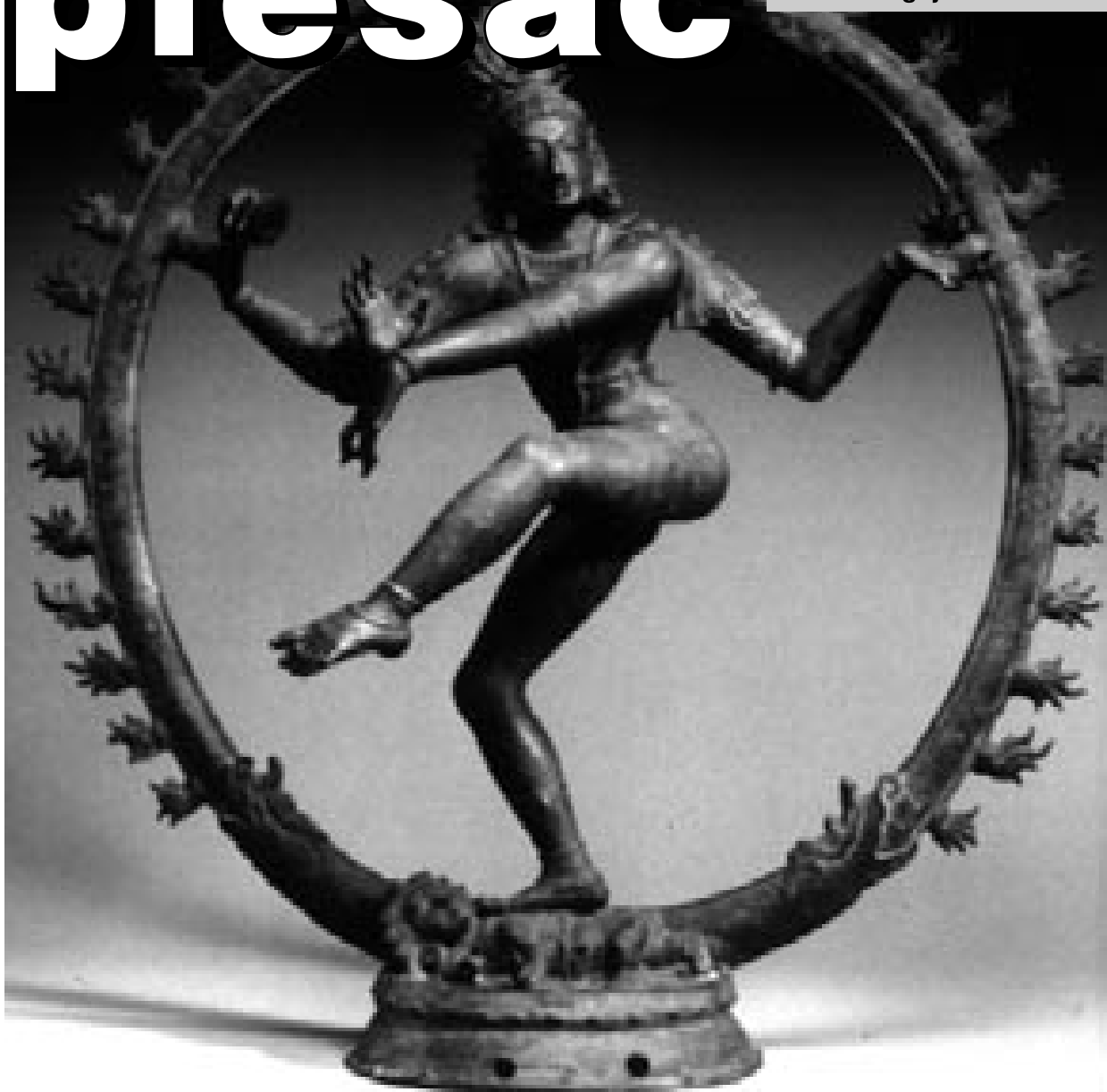
1,89 KM / 1 minut

Hinduizam: dublje značenje jednog aspekata Boga

Kosmički plesać

Piše: Heinrich Zimmer

Prevela: Ognjenka Hamović

O tome kako je nastao svemir, tj. kako je nastao Život, nauka ima objašnjenja koje ljudi prihvataju (ili ne prihvataju) kao tačne. Međutim, mnogima je manje poznato da hinduistički naziv za Boga- Šivu podrazumijeva i obješnjenje nastanka (i nestanka) cjelokupne kosmičke Kreacije kroz Njegov ples...

Šhiva (Šhiva), gospodar lingama, suprug Shakti-Devi, takođe je i Nataraja (Nataraja), kralj plesača. Ples je drevni oblik magije. Tokom plesa, plesač se pretvara u biće obdareno nadnaravnim moćima. Njegova ličnost se transformiše. Poput yoge, i ples može izazvati trans, ekstazu, iskustvo božanskog, ostvarenje čovjekove tajne, stvarne prirode i, konačno, stapanje sa božanskom suštinom. U skladu s tim, u Indiji se ples njeguje ruku pod ruku sa "asketskim podvizima": dijetom, vježbama disanja, potpunom usmjerenošću prema unutarnjem...

Ako kroz magiju želimo opčiniti (začarati) druge, najprije moramo opčiniti sebe. Ovo se u jednakoj mjeri postiže plesom koliko i molitvom, postom i meditacijom. Stoga je Shiva, arhi-yogi među bogovima, i gospodar plesa. Ples predstavlja čin stvaralaštva. On donosi novu situaciju, a u plesača uvodi novu i višu ličnost. Po tome što budi uspavanu energiju koja može oblikovati svijet, funkcija mu je kosmogena. Na univerzalnoj ljestvici Shiva je kosmički plesač; u svojoj "manifestaciji plesa" (nritya-murti) on u sebi utjelovljuje (i u isto vrijeme manifestuje) vječnu energiju. Sile koje se koncentrišu i projektuju u njegovom neobuzdanom, vječnom okretanju predstavljaju snagu nastajanja, održavanja i rastakanja svijeta. Priroda i sva njena stvorenja su posljedica Njegovog vječnog plesa.

Simbolika bronzanih statua

Shiva-Nataraja je predstavljen jednom lijepom serijom južno-indijskih bronzanih statua koje datiraju iz 10. i 12. vijeka. Prema Hindu tradiciji, pojedinosti ovih statua treba tumačiti u kontekstu složene slikovite alegorije. Primjetićemo da gornja desna

ruka drži mali bubanj (čiji oblik podsjeća na pješčani sat), kojim se određuje ritam. Ovo označava zvuk, sredstvo govora, prenosio- ca otkrovenja, tradicije, čarolije prizivanja i božanske istine. Inače, zvuk u Indiji asocira na eter, prvi među pet elemenata (eter, vazduh, vatra, voda, zemlja). Eter je primarna i najsuptilnija sveprožimajuća evolucija univerzuma među pomenutim elementima. Zajedno, zvuk i eter označavaju prvi, istinom bremeniti trenutak kreacije, produktivnu

energiju Absoluta u njezinoj iskonskoj, kosmogenetskoj moći.

Suprotna, gornja lijeva ruka, savijena u obliku polumjeseca (ardhacandra-mudra), na dlanu drži plameni jezik. Vatra je element uništenja svijeta. Pri kraju kali yuge (sadašnje doba mrženje, licemjerja, straha i rata) vatra će poništiti tijelo Kreacije, da bi se zatim sama utopila u okeanu praznine. Ovdje je, dakle, ravnotežom ruku u igri kosmičkog plesa, ilustrirana ravnoreža stvaranja i razaranja. Zvuk protiv plamena. A polje užasne međuigre je "plesni podijum" Univerzuma, prekrasan i

grozan kada na njemu pleše Bog.

Gest "ne boj se" (abhaya-mudra), koji pruža zaštitu i mir, prikazan je položajem druge desne ruke, dok lijeva, položena ukoso preko grudi, pokazuje prema dole- na podignuto lijevo stopalo. Ovo stopalo označava oslobođenje, i ono za sljedbenika predstavlja utočište i spas. Njemu se klanjaju u cilju dostizanja jedinstva sa Apsolutnim. Ruka koja na njega pokazuje ima pozu koja podražava istegnuto tijelo ili "ruku" slona (gaja-hasta-mudra), čime nas podsjeća na Ganeshu (Shivinog sina), tj. Onog koji uklanja prepreke.

Čovjek ili demon

Božanstvo je predstavljeno kako pleše, gazeći prostrto tijelo patuljastog demona. To je apasmara purusha, "čovjek ili demon" (purusha) zvani zaborav ili nepažnja (apasmara), simbolizira sljepilo na istinu, čovjekovo neznanje. Označava oslobađanje od svjetskih okova.

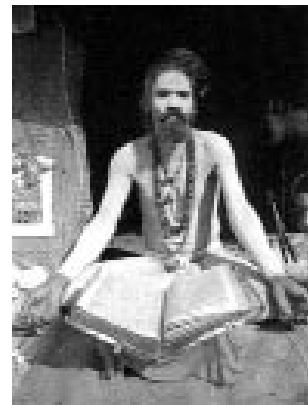
Prsten od plamena i svjetlosti (prabha-mandala) uzdiže se iz Nataraje i okružuje ga. Kaže se da to predstavlja životne procese Univerzuma i njegovih stvorenja, ples prirode koju pokreće razigrani Bog koji je u njoj. Takođe, kažu da to istovremeno označava i energiju mudrosti, transcendentnu svjetlost spoznaje istine koja, plesom očitovana, isijava iz ove personifikacije Svega. Još jedno značenje se pripisuje ovom oreolu od plamena- to je sveti slog AUM ili OM. Ovaj mistični zvuk, koji ima svoj korijen u svetom jeziku vedskih himni i napjeva, shvata se kao izraz i afirmacija cjelovitosti kreacije...

A- je stanje budne svjesnosti, zajedno sa njegovim svijetom grubog iskustva.

U- je stanje svjesnosti sanjanja, zajedno sa njegovim iskustvom suptilnih formi sna.

M- je stanje spavanja bez

Hinduizam: dublje značenje jednog aspekata Boga

snova, prirodno stanje inertne, neizdiferencirane svjesnosti u kojoj je svako iskustvo rastvoreno u blaženo ne-iskustvo, masa potencijalne svjesnosti.

Tišina koja prati izgovor ova tri zvuka, A, U i M, je krajnje nemanifestovano, u kojem se usavršena supra-svjesnost u potpunosti odražava i stapa sa čistom, transcendentalnom suštinom božanske stvarnosti- brahmanom, koji se doživljava kao atman, sopstvenost. Stoga je AUM, zajedno sa tišinom koja ga okružuje, zvuk- simbol cjelokupne svjesnosti- postojanja, a u isto vrijeme njegova voljna afirmacija.

Manifestacija vječne energije

Shiva kao Kosmički plesač je utjelovljenje i manifestacija vječne energije u njezinih pet aktivnosti (panch-kriya).

1. Kreacija (sristi) - nastanak i razvoj;
2. Održavanje (sthiti) - trajanje;
3. Razaranje (samhara) - uzimanje natrag ili re-apsorpcija;
4. Sakrivanje (tiro-bhava) - zaklanjanje istinskog bića iza maski i stilova pojavnosti, predstava, igre maye;
5. Milost (anugraha) - prihvatanje sljedbenika, uvažavanje pobožnog napora yogija, udjeljivanje mira.

U Shivinom trojstvu pećina Elefanta vidimo da su dvije izražajne forme, koje predstavljaju polarnost kreativne sile, suprot-

stavljene jedinstvenoj, mirnoj centralnoj figuri koja označava mirovanje Apsolutnog. Taj simbolični odnos smo dešifrovali kao kazivanje o paradoksu vječnosti i vremena: mirni okean i brza struja na kraju se ne razlikuju, neuništiva sopstvenost i smrtno biće u suštini su isti. Čudesnu pouku prenosi i statua Shive-Nataraje, gdje su neumorni, slavodobitni pokreti razigranih udova u značajnom kontrastu sa ravnotežom glave i nepokretnošću izraza lica, koje nalikuju na masku.

Shiva je Kala, (Crni, Vrijeme), ali On je takođe Maha Kala (Veliko vrijeme, Vječnost). Kao Nataraja, njegovi gestovi, divlji i puni gracioznosti, izražavaju kosmičku iluziju; ruke i noge u zaletu, i zanjihani torzo proizvode (u stvari jesu) neprekidno

stvaranje- razaranje Univerzuma, smrt u preciznoj ravnoteži sa rođenjem, poništenje i kraj svega što je nastalo. Koreografija je vremenski vrtlog. Historija i njene ruševine, eksplozije sunca, bljesci su neumornog niza projektovanih gestova. U ovim sred-njevjekovnim bronzanim figurama nije samo jedna faza ili pokret, nego ciklični ritam koji stalno teže u nezaustavljivom, nepovratnom krugu mahayuga ili velikih eona, obilježen udaranjem i pljeskom Gospodarevih peta. Važno je napomenuti da je za svotu vrijeme (prikazano) lice Gospodara Univerzuma- kraljevski mirno!

Personifikacija Apsolutnog

Shiva je personifikacija Apsolutnog, naročito u pogledu rastvaranja Univerzuma. On je utjelovljenje super-smrti. Nazivaju ga i Yamantaka (Onaj koji pokorava i uništava Yamu- Ukrotitelja). Kao što je već rečeno, Shiva je Maha-Kala što se prevodi sa: Gutač eona i eonskih ciklusa.

Vidimo da Shiva očigledno predstavlja dva različita pojmarhetipskog asketu i arhetipskog plesača. S jedne strane, On je potpuni mir- unutarnja smirenost apsorbovana u sebi, (apsorbovana u praznini Apsoluta, u koju se sve razlike stapaju i nestaju, a sve napetosti se smiruju), a s druge strane, On je potpuna aktivnost- životna energija, grozničava, besciljna i razigrana. *

Znamo da ništa ne znamo!

Ne samo u tzv. žutoj štampi, već i u časopisima ozbiljne sadržine, često se pod prirodnim ili (za života) stečenim darom vidovitosti, tj. darom predviđanja budućih događaja, podrazumijeva kombinovanje različitih vještina (astrologija, gledanje u grah, u karte, tarot, tumačenje Ji-đing heksagrama itd.), što je, naravno, daleko od istine. Tekst koji slijedi je autentična ispovijest, iskustvo jedne žene koja je kod sebe, nakon proživljenog iskustva "tik do smrti", vremenom, prepoznala veoma izražene sposobnosti predosjećanja i predviđanja, koje većina ljudi ne posjeduje...

VEDAS

za "Novu ARKU"

Moj život u prvih 20 i nešto godina bio je sasvim običan: školovanje od osmogodišnje škole do fakulteta (prirodne nauke) nastojeći da ostvarim što bolje ocjene, potom zaposlenje, brak itd. Oduvijek sam bila povučena u sebe, s malo društva, čak i najbezazlenije uvrede teško su mi padale. Radije sam vrijeme provodila s knjigama nego u društvu, odani pobornik nauke i naučnih istina, ubijedeni ateista, religija me nije zanimala (proslava Božića ili Uskrsa u obitelji je bila poput proslava ostalih tadašnjih blagdana).

Bila sam trudna s prvim djetetom, došao je i trenutak porođaja i nakon 33 sata trudova odlučeno je da me porode carskim rezom. Posljednje čega se sjećam je glas sestre koja mi je rekla: "Brojite", a nakon toga, sljedeće što sam čula od iste sestre bilo je: "probudite se, probudite se već jednom". Otvorila sam oči,

Neistraženo granično područje nauke?

pogledala je, a ona je rekla: "Jedva smo vas probudili". Prošlo mi je kroz glavu, "zašto me budila kad sam tako lijepo sanjala, nisam vidjela kraj..."

U tom snu gledala sam sebe kako padam kroz neki vertikalni, uski tunel ozidan kamenjem. Bilo je mračno, bez imalo svjetla, ništa nije blještalo, ali sam samu sebe jasno vidjela (kao u sumrak). Ne znam gdje sam bila dok sam svoje tijelo promatrala, nisam imala osjećaj da se pomičem, ali, znam da se udaljenost između mene koja sam gledala i tog mog tijela koje je padalo nije mijenjala, uvijek je bila ista.

Tijelo koje je padalo imalo je suknju do koljena, široku (kako se tada nosilo), dugu, svijetlu kosu (poput moje), bila sam to ja... Ali, to tijelo koje je promatralo ovaj prizor, najednom je shvatilo da tu nešto ne štima: kosa se samo lagano pomijerala, suknja nešto više, a tijelo je padalo užasno velikom brzinom. Tri različite brzine (!?), to nije moguće... Pri takvoj brzini koju je imalo tijelo, suknja bi se morala u potpunosti zadići, tijelo bi moralo svom siliinom udariti u kamenje... A što je najneobičnije u svemu: nikakvih glasova, samo mir i postojana tišina. Ako me pitate koliko je sve to vremenski trajalo, odgovor je "ne znam, ne mogu

odrediti."

"To se tebi pričinja..."

Tokom perioda koji je uslijedio, godinama sam se prisjećala tog "sna", ali ne znajući apsolutno ništa o parapsihologiji i kojekakvim "tunelima". Jednostavno, smatrala sam da je to neki davno odsanjeni san, potisnut u nekom kutku vlastite svijesti (zar neki psiholozi ne tvrde da se nekih snova i naknadno možemo sjetiti). Uobičajen život se nastavio nekim svojim tokom: kućne obaveze, podizanje djeteta, odgovornost i obaveze na poslu itd. Zatim je uslijedio šok - umro je otac. Nepuna 24 sata nakon njegove smrti, odlazim s mužem na željezničku stanicu da bismo sačekali jednog bliskog rođaka. Stajali smo 10-15 metara daleko od tračnica i ostalih ljudi (razlog je jasan - u dubokoj žalosti stalno sam plakala).

A onda, najednom, na prvom kolosijeku se pojavio jedan "oblačić" (bilo je 23 sata, vedro, bez imalo magle), iz koga je nešto "govorilo": "Ne plači, to sam ja, tvoj otac". Povučem muža za rukav i kažem mu: "Pogledaj tamo, tamo je moj otac". On, sljedbenik nauke, ateista, osoba koja ne vjeruje u čuda, pogleda u tom smijeru i

reče: "Nema ništa, to se tebi pričinja, živci su ti prenapregnuti". Pomislila sam, "biće da ima pravo"...

Prošlo je nekoliko godina, sasvim "običnih", a onda, jednog dana, vidjevši u novinama najavu emisije o Međugorju (bilo je to u vrijeme ex-Jugoslavije), odlučim je obavezno pogledati; zanimalo me zašto ljudi vjeruju u takve bajke o kojekakvim ukazanjima, kad toga nema u nauci. Sjećam se da sam tog dana strogo vodila računa o vremenu emitiranja emisije, kao da me nešto "vukalo" da je neizostavno pogledam. Bila je to emisija gosp. Drage Plečka (prvi put sam tada čula za njega) koja me šokirala iz dva razloga... Prvo, govorio je o ljudima iz različitih dijelova svijeta, različitog nivoa obrazovanja, koji se međusobno nisu poznavali, ali, svi su govorili o istom iskustvu - putovali su "tunelom", najčešće horizontalnim, a na kraju "tunela" bilo je svjetlo (neki su se na izlasku iz tunela našli na cvjetnoj livadi). Drugo, djecu koja su vidjela Gospu proučavao je niz naučnika raznih profila, prikopčavali ih na različite aparate, a njihov zaključak je bio otprilike ovakav: "Ima tu nešto, ali nauka to ne može objasniti."

Bila sam zatečena: moj "tunel", moj "oblačić", zar postoji

Nakon proživljenog iskustva "tik do smrti"

nešto što nauka ne može objasniti?! Bilo kakav razgovor o ovom (sa ukućanima ili s prijateljima) redovito se svodio na konstataciju: "Daj se opameti, to su budalaštine, da u tim stvarima nešto ima, već bi nauka to objasnila". Preostalo mi je samo traganje za knjigama koje pišu o ovoj tematici, potajno čitanje kada sam sama, nikakvi razgovori o ovoj temi ni sa kim. Prema ostalima (prema van), djelovala sam sasvim normalno, ali u mojoj glavi, čitajući sve više knjiga, bilo je sve više pitanja i sve više sumnji u svemoguću nauku.

Šta je sudbina i gdje je početak svega?

Neko "šesto čulo" u meni je sve više "radilo", upozoravalo me unaprijed na neke događaje... Jesam li kome govorila? Jasno da nisam, ali sam ih počela zapisivati i pratiti da li će se ostvariti i u kojem roku. Nova zbrka u meni je nastala je kada sam ustanovila visok postotak realiziranja onog što sam intuitivno predosjećala... *To me podsjećalo na izjave starih ljudi: "...To je predosjećaj, treba poslušati predosjećaje!"* Odakle nam predosjećaji, kako se može mjesecima (pa i godinama) znati unaprijed šta će se dogoditi? Ko ili šta nas to upozorava i kako to, uopće, funkcionira? Sjetila sam se opaske- "to je sudbina" ili, "desiće se ono što je suđeno da nam se desi, sudbina se ne može izbjeći".

U to vrijeme, navirala su brojna pitanja jedno za drugim: "Je li naš život unaprijed određen, ali mi to ne znamo?"; "Ko je to odredio, jesmo li u nečijoj vlasti, nečiji podanici, a da to (također) ne znamo?"; "Zar fizika ne kaže da nešto ne može nastati ni iz čega?" i, konačno, "Gdje je početak svega?" Razne naučne istine, do tada meni sasvim normalne, počela sam promatrati i

Mogu li se naučne metode iskoristiti u dokazivanju subjektivnih iskustava koja potvrđuju da parapsihologija nije misterija i prevara, već samo neistraženo i (naučno) neobjašnjeno područje...

analizirati drugačije i... mnoge su završile kao "istine", kao obične dogme.

Prvo dijete mi je imalo deset godina kada sam po drugi put zatrudnila. Doktoru (nije bio isti kao u prvoj trudnoći), već u prvom mjesecu trudnoće sam rekla: "I ovaj put će biti carski rez, rođiću sinčića, imaće oko 4,5 kg (u to vrijeme, u tako malim ambulancama ultrazvučni aparat nije postojao). Nije mi vjerovao, ali, kada je od datuma poroda prošlo osam dana bez pojave iakakvih trudova (a ja ponovo završila na operacijskom stolu), doktor je kratko prokometarisao: "Puka slučajnost, dva carska reza."

Ponovo sam brojala i sljedeće čega se sjećam je da sam vidjela sebe na stolu, doktor je za noge

držao dijete, pupčana vrpca nije bila prerezana i čula sam ga kako govori svom asistentu (specijalizantu ginekologije): "Muško je!" To odakle sam gledala svoje fizičko tijelo na stolu, bilo je oko 50-60 cm iznad mojih grudi... Nisam ga vidjela, niti mogu odrediti vremenski koliko je sve to trajalo. Kada sam došla k sebi, doktor je rako da sam rodila sina i da je težak 4,3 kg. Na njegov upit- "Kako si znala još u prvom mjesecu trudnoće?", odgovorila sam kratko: "Ne znam, valjda predosjećaj". Samo me gledao, vidjela sam zbunjenost i neverjicu... Cijelim razvojem događaja bila sam zbunjena i sama, ne time što sam dvije stvari tačno "pogodila" (a treću vrlo blizu), nego pojavom "onog" što je posmatralo moje tijelo na stolu. Naime, tačno sam ZNALA da sam "to" ja, a ono na stolu da je moje fizičko tijelo.

O takvim stvarima sam čitala u knjigama (nisam ni vjerovala ni nevjerovala), bilo mi je isuviše nevjerovatno, jer, po logici stvari to bi značilo "da osim fizičkog tijela kojeg vidimo u svijetu koji nazivamo stvarnim (realnim), postoji i ono (tijelo) koje ne vidimo". Vodi li sve ovo u religijske vode i u postojanje duše koja napušta naše tijelo nakon smrti tijela od krvi i mesa? Opet je pro-radio moj naučni um: naime, nauka kaže da se sastojimo od mišića, kostiju, kože, vode itd. itd. Nigdje ni riječi o tome da "nešto" postoji, ali da ga (to "nešto") ne možemo vidjeti!

Traganje za odgovorima...

...Ovaj put knjige su bile vjerske, od današnjih zvaničnih religija, kojekakvih sekti, vjerovanja starih civilizacija, vjerovanja onih koje u neznanju nazivamo "primitivnim", "zaostalim"... Nakon nekoliko godina intenzivnog proučavanja i "gutanja" literature ovakvog i sličnog sadržaja, našla

Neistraženo granično područje nauke?

sam se u još većem labirintu nego na početku vlastitog traganja... U doba nastanka brojnih vjerovanja i različitih religijskih usmjerenja nije bilo telefona niti interneta, pa ipak, među brojnim informacijama postojala je fascinirajuća sličnost ili čak potpuna podudarnost u konstatacijama. Samo sebi sam citirala Rajzenberga: "Znamo da ništa ne znamo". Konačno, shvatila sam tek sad' da ništa ne znam. Jer, kome vjerovati- nauci, religiji, parapsihologiji, mitovima, razumu?! Pomislih: "Možda svako pjeva svoju pjesmu, a istinu skriva mozaik, kojeg sve to skupa čini!"

I dalje sam tragala za knjigama, sjedila za kompjuterom i na internetu tražila određene stranice, na satelitskom programu pratila sve iz područja koja su me zanimala... Tako sam saznala za doktore različitih naučnih disciplina- Melvina Morsea, Paula Perrya, Raymonda Moodya i mnoge druge koji su, unatoč svojim akademskim titulama i karijerama, smogli hrabrosti da proučavaju područje koje nauka negira. Jedno je bilo evidentno: primjeri koje su uzimali u razmatranje i njihove naučne metode koje su koristili nisu se više mogle ignorisati.

Dr Raymond Moody sa svojim saradnicima je 1977. u Connecticutu osnovao je IANSD-International Association of Near Death Studies (Međunarodna asocijacija za ispitivanje fenomena "tik do smrti"), koja danas ima stotine ogranaka širom svijeta. Čak je i Gallupov institut 1982. sproveo istraživanja u SAD-u nakon kojih je obznanjen podatak da je oko osam miliona ljudi (!) doživjelo je iskustvo "tik do smrti" (NDE- Near Death Experiences). Naravno, javnost je bila izne-

nađena ovim nalazom, ali i dotadašnjom upornom šutnjom o svemu tome.

Moody, Morse i ostali došli su do "matrice" NDE-a: neugodan događaj, dugačak, mračan tunel (najčešće horizontalan, ali može biti i vertikalni); osoba shvaća da je izvan svog fizičkog tijela koje gleda s određene udaljenosti; čuje glasove živih, na kraju tunela je svjetlo, izlazi na cvjetnu livadu; susreće svoje umrle (ali sretne), rođake, prijatelje, osobe koje nešto znače u vlastitoj religiji;

neodređenog su oblika, svi se sporazumijevaju telepatski; nekima se pojavljuje "biće od svjetlosti" za koje kažu da je puno ljubavi i topline... Mnogima se prikaže njihov dotadašnji život, a nekima i buduću. Također, kroz svjedočenja ovog iskustva utvrđeno je da su jedni doživjeli sve to- cijelu "matricu", dok su drugi samo neke njene dijelove.

Dokazi da se "nešto" dešava

Neki od svjedoka iskustva "tik do smrti" su govorili i o tome da se "iz tog svijeta smirenosti, radosti, ljubavi ali i višedimenzionalnosti nisu željeli vratiti na Zemlju", ali, da im je "svjetlosno

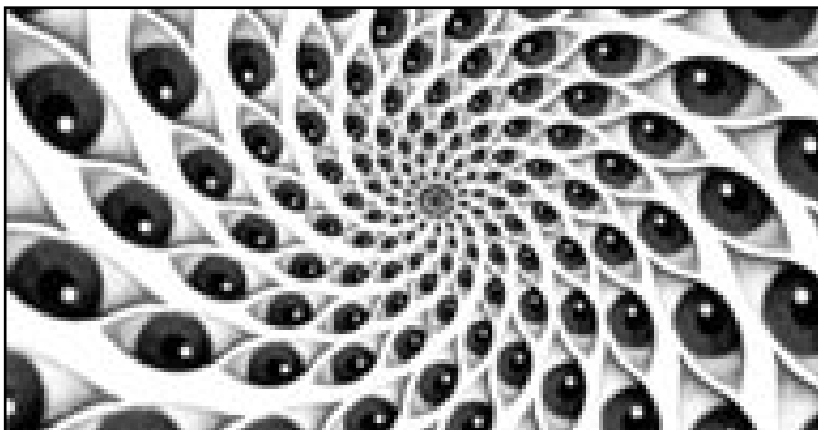
biće" sugerisalo da "još nije došlo njihovo vrijeme za umiranje, jer još nije bio dovršen njihov posao u istom tijelu". Svi koji su bili na livadi govorili su o "ogradi na livadi koja se ne smije preći, jer onda nema povratka na Zemlju". Također, većina je potvrdila istu konstataciju: da su se nakon ovog iskustva duhovno promijenili (po povratku na Zemlju) što se očitovalo kroz veću smirenost, duhovnu radoznalost, snažniji osjećaj odgovornosti prema životu (i prema ljudima iz okruženja), a među njima mnogi su, definitivno, odbacili religijske doktrine proglašavajući ih kao "sredstvo manipulacije"...

Nakon upoznavanja sa svim ovim, konačno sam saznala- šta sam doživjela (!), da to nije ništa "nenormalno". Neobično je bilo jedino to što se samo rijetkima dešavalo da se ovo iskustvo još jednom ponovi.

Moj život, dalje... Mislila sam da će biti "običan", ali ne, to se nije desilo. Prvo što sam primijetila je: stvari su se počele pomicati (stolica, suđe, vrata od ormara, zavjese, pojedini komadi veša itd.), šušcati najlon vrećice, sobna vrata sama se otvarati (nemojte pomišljati na propuh, jer sve je bilo zatvoreno i jasno sam vidjela da "nešto" pomijera kvaku na vratima). Povremeno, to "nešto" me dodirivalo po rukama i nogama, osjećaj "ugodne hladnoće"... U tim trenucima imala sam osjećaj da nisam sama u sobi, iako ništa ne vidim, jedino sam prema ponašanju kućnih ljubimaca (papige i hrčka) koji su ukočeno gledali u određenom smjeru imala potvrdu da se uistinu nešto dešava (da li životinje vide nešto što mi ne vidimo?).

Povremeno, osjećala sam čudan miris (nemoguće ga je

Nakon proživljenog iskustva "tik do smrti"

opisati, osim da je intenzivan), ali sam poslije ustanovila da se (da li slučajno?) javio 4-6 mjeseci prije smrti jedne meni bliske, drage osobe. Vremenom sam također primjetila da se osjećam zdravije, prestala sam nositi sunčane naočale, jer mi ni najjače sunce više nije smetalo. Zadobila sam sposobnost (ili ako hoćete, moć) liječenja bioenergijom i još ponešto...

Telepatske poruke

Neprestano su me proganjala pitanja: zašto mi se sve to dešava, šta to znači, kakva je svrha svega tog? Međutim, najvažnije mi je bilo- kako osmisliti da to što vidim (posljedice koje vidim), zatim, telepatske poruke i "osjećaj" da s nekim razgovaram, učiniti vizualno dokazivim, tj. materijaliziranim. O čemu je zapravo riječ? Niko od nas ne vidi silu teže, magnetske sile, rendgenske zrake, ali, svima su vidljive posljedice djelovanja ovih sila. Eksperimentirala sam, razmišljala, lutala, ali i uspjela...

Danas mi je jasna i eksperimentom dokaziva ona sila podzemne vode koja mi je pomicala rašlje (radiestezija), kao i ono što je svojim eksperimentima i fotografijama dokazao dr Masaru Emoto (objavljeno u tekstu pod naslovom "Reagovanja vodene kapi" u našem magazinu od oktobra 2002.- "N.'Arka" br. 64). Meni je bilo jako zanimljivo i

privlačno nastojanje da dokažemo ono što ne vidimo (ali vidimo posljedice djelovanja), pokušati da "otkrijemo" kako to funkcioniše, šta je s čim povezano. Moramo prihvatiti činjenicu da nemamo savršene oči i da ne vidimo sve što nas okružuje... Da to uvijek nije bilo tako potvrđuje primjer naučnika Fritza Zwickyja, koji je još 1937. godine matematičkim proračunom otkrio određene nelogičnosti, tvrdeći da u svemiru postoji nešto što ne vidimo. Iako je u početku bio ismijavan, danas je sasvim normalna (dokazana) naučna istina: postojanje "crnih rupa" u svemiru, koje ne vidimo, ali prema ponašanju ostalih planeta u njihovoj blizini znamo da one postoje.

Dakle, jasno je da svemirskim prostranstvima postoji mnogo toga što i ne znamo da postoji, jer nam oči nisu savršene. Isto pravilo važi i za zemaljske (nevidljive) zakone, te je postalo sasvim uobičajeno da su podsmijehu javnosti izložene osobe koje vide "duhove", ljudsku auru, ili koje osjete energetske centre- čakre.

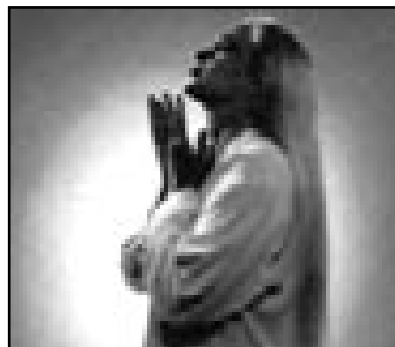
Čuda nisu u suprotnosti s prirodom

Sve ovo navodilo me na zaključke koje su i drugi, prije mene, ustanovili... Austrijski psiholog Wilhem Reich je tvrdio da "postoji biofizički fluid koji je u organizmu i svemiru"; sv.

Augustin da se "čuda ne događaju u suprotnosti s prirodom, već samo s onim što je nama poznato kao priroda"; a dr Žarko Dolinar da će "senzacionalna otkrića na polju genetike poremetiti odnose i postulate religije".

Za kraj izdvajam i konstataciju dr Raymond Moodyja koji je u svojoj knjizi "Svjetlost s onu stranu života" (istraživanjima koja su nastavak knjige- "Život poslije života"), napisao sljedeće: "Ako bismo dokazali postojanje života poslije života, otvorili bismo jednu novu dimenziju, što bi svakako revolucioniziralo nauku. Ako bismo dokazali da neka osoba može napustiti vlastito tijelo, prolaziti kroz zidove samo djelovanjem misli, to bi promijenilo poglede nauke na komuniciranje i kretanje, da ne spominjemo poglede na svojstva života. Bio bi to dokaz o postojanju jednog sasvim drugog univerzuma, koji je sigurno razvijeniji od onog u kojem živimo. Posljedice su neopisive. Možete li zamisliti da se pređe u neku drugu dimenziju i razgovara sa pripadnicima odavno nestalih civilizacija? Ako bismo saznali da postoji svijet duhova u kojem su važni samo ljubav i znanje, a stvari za koje se borimo (novac, teritorij, politička moć), važni samo na ovom svijetu, to bi sigurno promijenilo naše predodžbe o ljudima koje smatramo neprijateljima".

Da li je ovo istina ili samo zgodna pričica, neka svako odluči za sebe. *

Mirisni darovi prirode

Aromaterapija je jedna od najpopularnijih oblasti nekonvencionalne (alternativne) medicine. U državama zapadne Evrope, SAD, Kanadi, Australiji, Japanu radi na hiljade stručnjaka za aromaterapiju, objavljeno je mnoštvo knjiga o njoj, a postoje i naučni instituti koji izdaju časopise čija je tematika isključivo- ljekovito svojstvo eteričnih ulja.

Tvorac naziva aromaterapija je francuski hemičar Gattfos koji se bavio ispitivanjem eteričnih ulja kao potencijalnih sastojaka kozmetičkih preparata. Prilikom eksplozije u laboratoriji zadobio je opekotine po rukama i, da bi ublažio bol, uronio je ruke u obližnju posudu sa lavandinim uljem. Tako je otkrio da to ulje djeluje ne samo antiseptički, već i znatno ubrzava zarastanje rana i liječenje opekotina. Sva kasnija ispitivanja terapeutskih svojstava eteričnih ulja Gattfos je opisao u knjizi "Aromaterapija", izdatoj daleke 1937. Naime, njegovi eksperimenti su dokazali da su eterična ulja (naročito lavandino ulje), djelotvornija od hemijskih antiseptika, a pomažu i u uklanjanju izumrlog tkiva.

Kako djeluju eterična ulja?

Današnja ispitivanja u svijetu sve češće potvrđuju djelotvornost eteričnih ulja, koja su u izvjesnom stepenu baktericidna, a neka pomažu i kod liječenja virusnih

infekcija otpornih na metode zvanične medicine?! Mnoga eterična ulja stimulišu obnavljanje i rast zdravih ćelija, a također, regulišu i ponovo uspostavljaju fizičku i psihičku ravnotežu organizma.

Također, tokom detaljnih istraživanja ustanovljeno je da eterična ulja ublažavaju stres i jačaju oslabljeni krvotok. Ta svojstva (uz sposobnost regeneracije organizma), opravdavaju tvrdnje da ulja mogu pojačati otpornost organizma. Blagotvorni učinak koji eterična ulja mogu imati na stanje duha, proširuje njihovu ljekovitu primjenu. Naime, sva eterična ulja mogu (do izvjesne mjere!), vratiti poljuljanu emocionalnu ravnotežu, a pojedina su poznata po svojim stimulativnim, osvježavajućim, opuštajućim svo-

jstvima, pa čak i po sposobnosti dovođenja u "euforično stanje" jer mogu oživjeti umornu psihu i osvježiti pamćenje.

Aromaterapija je blisko srodna onim alternativnim metodama liječenja u kojima su osnovni oblici djelovanja: masaža, liječenje dodirrom, akupresura i bioenergoterapija. Ona je čista, potpuno prirodna metoda ublažavanja i otklanjanja različitih tegoba sa čijom primjenom (bez upotrebe hamijskih nosilaca ili dodataka) eterična ulja veoma brzo prodiru u krvotok koji ljekovite čestice raznosi po cijelom organizmu. Ovo je ujedno najvažnija osobina aromaterapije... Nakon što dospiju u organizam, eterična ulja mu vraćaju harmoniju, povoljno djeluju na strukture i organe čija su ravnoteža ili aktivnost poremećeni.

Nekonvencionalna medicina: aromaterapija

Kroz hiljadugodišnju tradiciju koja obuhvata dragocjeno znanje drevnih civilizacija (kao što su Kina, Egipat, Indija, Arabija i Grčka), eterična ulja dobivena destilacijom iz biljaka, služe liječenju najšireg spektra psihofizičkih oboljenja. Međutim, sve do zvaničnog "priznanja" vrijednosti aromaterapije, kao dopune liječenju, u svijetu se nije znalo na koji način mirisni darovi prirode mogu pomoći u iscjeljenju i oplemenjivanju tijela i duha. Kroz nekoliko nastavaka ovog feljtona, saznacete odgovore na sljedeća pitanja: kako je započela prerada ekstrakata biljaka, koji su metodi proizvodnje, kakva su svojstva (djelovanje, indikacije i primjena) najvažnijih etričnih ulja sa mirisom, na koji način se oni koriste kroz kupke, masažu, inhalacije, lokalno utrljavanje, ličnu kozmetiku i saune?

Također, niti jedno eterično ulje ne djeluje samo na jednu bolest ili na jedan tip tegoba. Opće poznato lavandino ulje jedan je od najboljih antiseptika u aromaterapiji, ali uz to, ono ublažava stanja depresije i umora, poboljšava raspoloženje i pomaže kod glavobolje i migrene. Uzmimo još primjer ulja tamjana koje podiže krvni pritisak, ali istovremeno djeluje umirujuće, i pomaže u slučaju kašlja i astme.

Aromaterapija je danas prije svega profilaktička metoda, način održavanja dobre fizičke i psihičke kondicije, način ublažavanja svakodnevnih tegoba i način uljepšavanja života.

Historijat aromaterapije

Aromatični proizvodi spravljeni su u Kini vijekovima unazad... 4500 god. p.n.e. jedan kineski car, po imenu Kivant Ti, napisao je medicinsku knjigu o svojim otkrićima u vezi sa osobinama biljaka (zanimljivo je to da je svakoj od njih pripisao upravo ona svojstva koja danas poznajemo).

Egipat je bio kolijevka svih nauka, uključujući medicinu, farmaciju, parfimeriju i kozmetologiju, koje su bile pod zaštitom boga Horsa. Grobnica prvog egipatskog vladara- kralja Menesa (koji je osnovao grad Memfis oko

3000 god. p.n.e.) otvorena je 1897. godine i otkrila ostatke aromatičnih proizvoda. Vaze od alabastera, još uvijek pune mirisa aromatičnih preparata, pronađene su u grobnici Tutankamona koji je vladao od 1361. do 1352. god. p.n.e.

Egipćani su parfeme prinostili na dar bogovima, a u hramovima je postojala jedna mala prostorija u kojoj su se spravljali svi aromatični preparati. U hramu Edfou, npr., otkrivena je jedna prostorija u kojoj se nalaze natpisi koji detaljno navode formule veoma skupih parfema koje su koristili faraoni i članovi njihovih porodica. U to vrijeme sveštenici su bili i ljekari koji su koristili sve vrste aromatičnog bilja (uključujući i smolu, balzame, pudere itd.). Oni su korišteni na mnogo različitih načina, za magijske i religijske obrede, kao i za balsamovanje mrtvih.

U Grčkoj, esencije su bile popularne ne samo kao parfemi već i kao aromatični preparati za njegu tijela. Korištene su i zaliječenje bolesti; Hipokrat je pokušao da spriječi širenje kuge u Atini uz

Eterična ulja u službi liječenja (1)

■ U tvornici "Charabot et Co." u Francuskoj, eterična ulja za aromaterapiju dobivaju se destilacijom iz biljaka. Ulja se nalaze u korijenju, cvijetu, lišću, kori ili smoli (ovisno o biljci). Međutim, u svim slučajevima ima ih samo u minimalnim količinama, pa su stoga vrlo skupa.

pomoć aromatičnih isparenja na ulicama. Grci su svoja znanja prenijeli Rimljanima među kojima su bile naročito omiljene kupke poslije kojih su slijedile masaže mirisnim uljima (mjesto na kojima su se pružale takve usluge, bila su izuzetno popularna i kao važni trgovinski centri).

Dolazak hrišćanstva i pad Rimske imperije doveo je do opadanja upotrebe parfema i aromatičnog bilja. Kasnije su Arapi počeli koristiti esencije i usavršili umjetnost destilacije. Smatra se da je u X vijeku jedan poznati arapski naučnik po imenu Avicena izvršio prvu destilaciju, iako je ona zapravo vršena još prije njegovog doba. Zajedno sa mnogim drugim biljkama spravljena je i esencija ruže, a njihovi ekstrakti imali su široku primjenu kao lijekovi protiv raznih bolesti.

Opće osobine eteričnih ulja

Eterična ulja dobijaju se od različitih dijelova biljaka, zavisno od toga o kojoj je vrsta ulja riječ. Npr., ulja jasmína, nerolija (gorke pomorandže) i ilon-ilona dobijaju

se iz cvjetova; a ulje ružmarina (ili ružmarina), lavande, ruže, ljubičice i nane iz cvjetova i lišća. Ulje geranijuma (zdravca), pačulija i petigrena dobija se iz lišća i stabljika; ulje sandalovine iz drveta, dok se ulja bergamota (vrste pomorandže), pomorandže i mandarine dobija iz kore ploda. Ulje kleke ili smreke dolazi iz bobica; ulje mirne, tamjana i stiraksa od smole; a ulje vetivera iz korijena.

Eterična ulja se razlikuju od drugih vrsta ulja po tome što na papiru ne ostavljaju mastan trag, veoma su isparljiva, i uglavnom su lakša od vode. Možda bi bilo umjesnije nazvati ih esencijama. Ona su uglavnom bezbojna, iako neka mogu biti tamno crvena, smeđa, plava, zelena, žuta ili zlatnožuta. Ona su ljuta, veoma zapaljiva, mirisna i rastvorljiva u alkoholu, iako se veoma slabo rastvaraju u vodi.

U hemijskom smislu, eterična ulja se sastoje od velikog broja elemenata, kao npr.: alkohola, estara, ugljikovodika, aldehida, ketona, fenola, terpenskih alko-

■ *Robert Tisserandova istraživanja su pokazala da prirodne esencije iz nepoznatih razloga utječu na raspoloženje i osjećaje. Npr., esencija jasmína izaziva euforično raspoloženje, dok esencija od lipina cvata opušta.*

hola i kiseline. Većina ovih elemenata je poznata, ali drugi tek trebaju biti otkriveni (i hemičari nisu u stanju da rekonstruišu jedno eterično ulje sa stoprocentnom tačnošću).

Mnogi faktori utječu na kvalitet eteričnih ulja. Oni uključuju i zemlju u kojoj je biljka rasla, klimatske uslove, način na koji je sirovina prikupljana i čuvana, i način na koji je ulje dobijeno. Baš kao i kod vina, postoje dobre i loše godine za eterična ulja. Gras, na jugu Francuske, najvažniji je centar za destilaciju eteričnih ulja.

Eterična ulja su važna zbog svojih antibakterijskih, antimikrobnih i antivirusnih svojstava. Ona napadaju klice (pomažući jačanje imunog sistema), ali, pri tome ne oštećuju tkiva. Za razliku od mnogih drugih lijekova, eterična ulja (pod uslovom da su pravilno uskladištena), ostaju uvijek aktivna i njihova moć se vremenom ne umanjuje. Njihovo dejstvo se ne razlikuje bitno po tome da li je ono upotrijebljeno interno ili spolja. Drevni narodi su ovo znali: npr., za liječenje crvenih parazita koristili su bijeli luk i u obliku napitka, i u obliku obloga koje se stavljaju na stomak.

Ipak, postoji i negativna strana...

Kao i sve ostalo u životu, i eterična ulja imaju svoju dobru i lošu stranu. Ona su uglavnom veoma blagotvorna, ali neka od njih mogu (baš kao i neke biljke) biti i toksična. Žalfija i ruzmarin, npr., ako se upotrijebe u prekomjernim dozama, mogu izazvati epilepsiju kod veoma osjetljivih ljudi koji imaju tendenciju kao ovoj bolesti. Majoran može imati narkotički efekat. Nana može izazvati vrtoglavicu...

Važno je imati na umu da nisu svi prirodni proizvodi u potpunosti lišeni toksičnog efekta, baš kao što ni svi hemijski proizvodi nisu toksični. Prekomjerne doze ili dugotrajne i pretjerane upotrebe nekih eteričnih ulja, također, mogu izazvati toksične reakcije.

Neka eterična ulja su veoma toksična i ne treba ih nikada koristiti. Ukoliko vas privlači to da nešto iz aromaterapije počnete praktično primjenjivati (ali ste istovremeno u dilemi), obavezno se posavjetujte sa stručnim aromaterapeutom.

(U sljedećem nastavku: O metodama dobijanja, rukovanja i miješanju eteričnih ulja).*

Glavne osobine eteričnih ulja

Ako se pitate kojem poremećaju u organizmu odgovara koja vrsta eteričnog ulja, evo kratke liste najvažnijih osobina eteričnih ulja...

-Antiseptici sa općim dejstvom: eukaliptus, lavanda, limun, bor, ruzmarin, majčina dušica, niauli, kedžput.

-Antiseptici respiratornog trakta: bosiljak, lovor, crni biber, bor, lišće ljubičice, majčina dušica, eukaliptus, tamjan, lavanada, limun, mira, niauli, kedžput, stiraks.

-Antiseptici digestivnog trakta: bosiljak, bergamot, kamilica, kleka, lavanda, majoran, mira, pomorandža, nana, ruzmarin, žalfija, majčina dušica.

-Antiseptici intestinalnog (crevnog) trakta: bisiljak, kamilica, kleka, limun, lavanda, niauli, nana, ruzmarin, majčina dušica, kedžput.

-Antiseptici urinarnog trakta: crni biber, kamilica, čempres, eukaliptus, kleka, lavanda, limun, mira, niauli, bor, žalfija, sandalovina, stiraks, majčina dušica, lišće ljubičice.

-Antireumatsko dejstvo: kamilica, crni biber, čempres, kleka, lavanda, limun, majoran, žalfija, mandarina, majčina dušica, bor, niauli.

-Potpomažu cirkulaciji krvi: čempres, geranijum, lavanda, ruzmarin, majčina dušica.

-Potpomažu limfnu drenažu: kleka, ruzmarin, sandalovina.

-Povoljno djeluju na nervni sistem: bosiljak, kamilica, lavanda, limun, majoran, neroli, pomorandža, ruža, nana, žalfija, majčina dušica, vetiver, ilon-ilon.

-Povoljno djeluju na endokrini sistem: bosiljak, kedžput, kleka, lavanda, ruža, majčina dušica, žalfija.

-Pomažu kod mršavljenja: limun, ruzmarin, mandarina, lišće ljubičice.

-Pomažu kod problema s menstruacijom: bosiljak, kamilica, kleka, lavanda, mira, ruža, žalfija, majčina dušica.

-Imaju kardio-stimulativno dejstvo: bosiljak, geranijum, majoran, nana, ruža, ruzmarin, žalfija.

-Imaju jako stimulativno dejstvo: bosiljak, geranijum, majoran, nana, ruža, ruzmarin, žalfija.

-Antiglivično dejstvo imaju: lavanda, pačuli, žalfija, majčina dušica.

-Dobro dezinfikuju prostor: eukaliptus, geranijum, lavanda, niauli.

-Blagotvorno djeluju na iritiranu i zapaljenu kožu sa začepjenim porama: kamilica, kleka, neroli, sandalovina.

-Pomažu u liječenju Acne vulgaris: lovor, kleka, lavanda, limun, mira, niauli, stiraks, majčina dušica.

-Pomažu u liječenju Acne rosacea: kamilica, čempres, geranijum, kleka, neroli, nana, ruža, žalfija, sandalovina.

-Pomažu u liječenju dermatitisa: kamilica, pačuli, sandalovina.

-Pomažu u liječenju ekcema: kamilica, geranijum, kleka, lavanda, neroli, nana, žalfija, sandalovina.

-Pomažu kod psorijaze: kedžput, kleka.

-Pomažu kod rana i povreda: bergamot, tamjan, lavanada, limun, mira, niauli, majčina dušica, kedžput.

-Pomažu u liječenju bradavica: bosiljak, limun, majčina dušica.

-Pomažu kod ujeda insekata: bosiljak, geranijum, lavanda, ruzmarin, žalfija.

(Izvornik- Michele Lavabrie: "Aromatherapy")